

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karl Bornhøft.

Kl. 13:42

(Ordfører for forslagstillerne)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tusind tak. Jeg kan forstå, at det er vigtigt at komme hjem, men jeg nødt til at gøre opmærksom på, at der formodentlig er en ting, der er endnu vigtigere, og det er, at vi får løftet folkesundheden i det her land.

Jeg synes faktisk, at det er en væsentlig debat, vi har i dag – ikke bare fordi vi har foreslået den, men fordi det er så stort et samfundsmæssigt problem. Jeg synes også, at det i den her sammenhæng er vigtigt at sige, at det der med at forbedre danskernes sundhed og forebygge sygdomme altså ikke er noget, vi kan klare alene herinde fra Christiansborg. Jeg synes, at det er en fundamental vigtig erkendelse.

Det, vi kan sikre, er en god lovgivning, som forbedrer folkesundheden frem for at skade den. Vi kan opstille nogle klare og forpligtende mål for folkesundheden, og vi kan skabe nogle ordentlige rammer, der sikrer, at der er den økonomi, der skal til for at løfte den her opgave.

Jeg vil sige med det samme, at jeg er utrolig enig med den radikale ordfører i, at der er mange ting, man kan gøre, uden at det koster penge, men det er altså også i den her sammenhæng nødvendigt at sige, at sundhedsfremme og forebyggelse er en investering ligesom alt mulig andet. Det er vi også nødt til at have en erkendelse af. Jeg ved, at de i kommunerne i høj grad gør alt det, de kan. Jeg skal ikke sige, at der ikke kunne være en kommune, der ikke kunne gøre noget bedre, men de gør det, de kan, inden for de givne rammer.

Det er altså vigtigt for os at få slået fast, at kommunerne har en helt central opgave i forbindelse med opgaven med at løfte folkesundheden, og at den opgave altså ligger bedst i kommunerne. Der er jo ingen tvivl om, at vi ved, at det kan betale sig, men der er altså heller ingen tvivl om, at når kommunerne bliver presset så hårdt, som de rent faktisk bliver i dag, er nogle af de ting, der er lettest at skyde væk, dem, der ikke er noget krav om, og dem, der ikke er fulgt penge med til. Derfor vil jeg sige, at vi er nødt til at sikre, at kommunerne ikke alene får rammerne, men også får økonomien.

Der er heller ikke for os nogen tvivl om, at kommunerne er vilde med at få lov til at løfte

den her opgave. De er dedikerede til opgaven, og det betyder utrolig meget for dem. Derfor synes vi, at man skal gøre alt det, man overhovedet kan gøre her i Folketinget for at understøtte kommunerne i forhold til at løfte den her opgave.

Det, vi gerne vil med det her beslutningsforslag, er at sikre, at kommunerne kan blive reelle generatorer for forebyggelse og sundhedsfremme ikke bare på papiret, som det er i dag, men også ude i virkeligheden, hvor sygdom betyder noget. Det er vigtigt for SF at få sagt, at kommunerne faktisk har en meget stor forståelse for, at der skal fastsættes nogle nationale mål. Kommunerne siger endog meget tit i den her sammenhæng: Lad os da for pokker få at vide, hvad det er, I ønsker vi skal arbejde hen imod; lad os få nogle målsætninger, som vi kan arbejde ud fra. Og så siger de naturligvis også det, der ikke er helt unaturligt, nemlig at så må pengene altså også godt følge med.

Kl. 13:46

Derfor vil jeg understrege, at det her forslag ikke har som sigte at sige til kommunerne, at de ikke gør det godt nok. Det her forslag har som sigte at understøtte den faktisk gode vilje, der er ude i kommunerne for at løfte indsatsen omkring sundhedsfremme og forebyggelse.

Jeg må så også sige ud fra mine mange års erfaringer med, hvordan man arbejder med sundhedsfremme og forebyggelse, bl.a. de erfaringer, jeg har fra det gamle Nordjyllands Amtsråd, at præmiering såmænd også virker på det her område, ligesom det virker på masser af andre områder. Og derfor ligger der altså også i SF's forslag, at der skal være en mulighed for at præmiere de kommuner, som gerne vil vise vejen, og som vil gøre noget helt særligt.

Det er rigtigt, at der er utrolig store incitamenter for kommunerne til at gøre for folkesundheden, i og med at der er blevet en betalingsforpligtelse, y for forbindelse med at kommunens borgere bliver indlagt. Der er det altså bare vigtigt i den her sammenhæng at huske, at betalingsforpligtelsen har vi allerede givet dem, men at muligheden for at løfte opgaven økonomisk rent faktisk mangler. Og i den sammenhæng siger vi, at den del af opgaven skal man så også løfte nu. Vi skal faktisk understøtte, at kommunerne vil utrolig meget godt på forebyggelsesområdet; de har viljen, men de mangler faktisk nogle mål at gå efter, og så mangler de altså også – uanset om vi vil erkende det eller ej – en del økonomi for at skabe de optimale forudsætning-